

SCEN | RECENSION

Från blodigt sönderfall till lekfull förnyelse

UPPDATERAD 2023-02-17 PUBLICERAD 2023-02-17

Anna-Karin Rasmussons "Forsens början". Foto: Petter Pettersson

Två etablerade performancekonstnärer utforskar något så intimt som städning på Lilith Performance Studio. "Durational space" speglar sammanbrott och återfödelse i suggestiva bildsekvenser, skriver DN:s kritiker Sofia Nyblom.

Performance

"Durational space"

Scen och produktion: Lilith Performance Studio, Malmö.

Curatorer: LILITH – Elin Lundgren & Petter Pettersson.

"Verksamhetsanalysen"

Ide & koncept Éva Mag.

Musik/Ljud: Peter Holm.

Medverkande: Éva Mag, Erik Wall, Axel Berger, Oliva Klang & Selma Kjellsson.

"Forsens början"

Idé & koncept: Anna-Karin Rasmusson.

Medverkande: Anna-Karin Rasmusson.

Video: Anna-Karin Rasmusson.

En rosa port utgör ingången till Anna-Karin Rasmussons "Forsens början": ett kök i upplösningstillstånd. Men det som

pågår har inte med matlagning att göra. Blodliknande vätska pumpas och rinner ur slangar och kranar, till det surrande ljudet av surrande dräneringspumpar. En varelse iklädd helkroppsdräkt av hudfärgade tygbitar slaskar runt med trasor och moppar i den rosaröda sörjan, och hinkar av tjock, röd vätska hålls ner i en stor tunna.

Det enda som fattas i Rasmussons kök av målad kartong är lukten

Det är som att iaktta en lustmördare efter dådet. Färgen och vätskan sipprar ut i lokalen, sönderfallet fortskrider medan ”städaren” provocerar publiken med skenbar likgiltighet. Jag upplever samma maktlöshet som konfrontationen med mitt eget, eller en närståendes, hemmakaos kan provocera fram. Säckar av förmultnande trädgårdsavfall, ett ostädat kylskåp med jäsande matrester. Det enda som fattas i Rasmussons kök av målad kartong är lukten.

Men realism är knappast poängen. Liveprojektionerna i närbild vidgar perspektivet till något sisyfosartat, som att röja efter ett bombanfall. En nihilistisk desperation blöder ut på verklighetens målarduk.

Éva Mags "Verksamhetsanalysen". Foto: Petter Pettersson

En trappa upp finns Éva Mags "Verksamhetsanalys". I ett stort, L-format rum slaskas med fuktiga klädesplagg och vatten, men här utforskas relationen mellan människor och utströdda objekt med lekfull glädje.

Från en balkong ser jag ner på ett slags vuxendagis, där gestalter i färgglada overaller kryper mellan hängande tygormar, lika polkagrismönstrade navelsträngar. Någon pysslar med en gjutform för en människokropp i naturlig storlek, fyller den med brun vätska ur en kastrull. Som om en människa blir till, eller förbereds för balsamering.

En individ undersöker klädesplagg och tygtrasor, dumpar dem i en balja, fyller på vatten, och knådar det blöta tyget med synbar njutning. Masker i papper-maché balanserar på en pyramidformad trappa, en sång hörs, rökmaskinen slås på och atmosfären dämpas.

Om Anna-Karin Rasmussons "Forsens början" speglar sammanbrott och sönderfall, teman som återkommer i hennes

konstnärskap, så är Éva Mags installation en process av återfödelse på en paradisisk återvinningsstation – en utveckling av separatutställningen på Bonniers konsthall 2020. Bilder ur ett cykliskt förlopp etsar sig in på näthinnan, livet som föränderlig föreställning.

Läs fler texter av [Sofia Nyblom](#) och fler av [DN:s scenrecensioner](#).

TEXT

Sofia Nyblom

kultur@dn.se